

Arrest

nr. 300 924 van 1 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Vertegenwoordigd door zijn voogd: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 4 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier en de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 8 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat B. DHONDT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 20 november 2021 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 24 november 2021 om internationale bescherming. Op 30 maart 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan de voogd van verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en etnisch Pashtun te zijn. Je bent in (...) 2005 geboren in het dorp Kotkai (district Narang, provincie Kunar) en leefde daar tot aan je vertrek. Je ging naar school en hielp je ooms soms op het land.

Je vader trad in de regeerperiode van president Karzai toe tot het nationaal leger. In het kader van zijn werk arresteerde hij een talibanstrijder die het hoofd was van de taliban in jullie regio. Je vader gaf de man door aan zijn commandant. Na drie of vier maanden werd de talib vrijgelaten uit de gevangenis. De mensen in de omgeving wisten dat jouw vader de talibanleider had gevangen en de taliban kwamen later te weten van welk dorp je vader was.

Daarna vond een aanslag plaats tegen je vader. Hij werd vanuit de bergen beschoten voor jullie huis. Jouw ouders keken in die periode uit naar mogelijkheden om het land te verlaten. Jouw vader vertrok eerst nog op missie naar Kunduz en raadde jullie aan om binnen te blijven.

Enkele dagen later kwamen er drie mensen naar jullie huis. Ze vroegen je naar je vader, je zei dat die op zijn werk was. Daarop vroegen de mannen je om het huis van een dorpsgenoot aan te wijzen in ruil voor wat geld. Je vergezelde de mannen en verloor plots het bewustzijn.

Je werd wakker in een schuilplaats van de taliban. Ze probeerden tevergeefs je vader te bereiken en verwondden je met een mes. Ze stelden je vragen over je vader. Na drie dagen lieten ze je bewusteloos achter in de buurt van je oom zijn huis, samen met een eerste dreigbrief. Dat was in 2018 of 2019.

In de drie à vier maanden daarna probeerden jullie je vader op de hoogte te brengen van wat er gebeurd was, maar hij was niet te bereiken. Jullie verbleven toen een periode in het huis van je maternale oom. Je vader trof jullie daar uiteindelijk aan en kreeg toen te horen wat er met je gebeurd was.

Je vertrok – nog voor de machtsovername – samen met je gezinsleden uit Afghanistan. In Iran geraakten jullie gescheiden. Jij reisde door naar België waar je op 24 november 2021 een asielaanvraag indiende. De rest van je gezin werd vanuit Iran terug naar Afghanistan gedeporteerd.

Na jouw vertrek ontving je familie nog twee dreigbrieven. Na de val van de overheid kwam de taliban naar jouw dorp. Ze zochten jouw vader. Ze namen jouw maternale oom S. G. (...) mee.

Twintig dagen voor je persoonlijk onderhoud had je contact met je vader. Hij zat toen bij je oom thuis in Kotkai. Sindsdien weet je niet waar hij is. Je moeder is in het huis van haar broer in Kotkai.

Ter staving van jouw verzoek leg jij enkele documenten neer: je taskara; twee dreigbrieven; een inventaris van de door jou neergelegde documenten; een schermafbeelding van een videogesprek tussen jou en je vader; enkele video's van jezelf die je op tiktok hebt geplaatst; schermafbeeldingen van video's over algemene gebeurtenissen uit Afghanistan; documenten in verband met je studentenjobs in België; foto's van schoolactiviteiten uit België; een medisch attest; de taskara van je moeder; en een kopie van de envelop waarin je enkele documenten ontving. De overige documenten die jij neerlegt hebben betrekking op je vader: certificaten; medische documenten; militaire documenten; zijn legerbadge; zijn rijbewijs; zijn identiteitskaart; foto's; zijn legerboekje; en een brief.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in

het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat, wat jouw minderjarigheid betreft, je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan je verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door jou aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat jij er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat jouw kennis over de job van je vader niet weet te overtuigen. Je stelt dat je vader sinds de regering van Karzai in het leger zat en in al die jaren twee functies heeft gehad: hij was deel van de Zafar eenheid en hij deed transport. Je slaagt er echter niet in veel meer over je vader zijn werk te vertellen. Zo weet je niet in welk kamp in Kaboel hij gestationeerd was, je weet niet hoe hij bij het leger gegaan is, je weet niet wat hij moest doen in de Zafar eenheid, je weet niet wie zijn overste was en hoewel je claimt dat hij samenwerkte met buitenlandse troepen kan je ook daar niets over zeggen (CGVS, p. 9-11, punt 83-110). Je herhaalt voorts verschillende keren dat je vader tijdens zijn dienst gewond geraakte in 2015, maar weet niet welke functie hij toen uitoefende (CGVS, p. 13, punt 131-132). Je legt bovendien ook tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaar je aanvankelijk dat je vader uit veiligheidsoverwegingen zijn uniform in Kaboel liet als hij naar huis kwam (CGVS, p. 10, punt 90), om dan later te stellen dat je – toen hij naar huis kwam – aan de hand van zijn uniform kon afleiden dat hij misschien mensen commandeerde (CGVS, p. 11, punt 103). Tot slot is zeer merkwaardig dat jij niet weet of je vader na zijn deportatie uit Iran terug in dienst gegaan is, naar eigen zeggen heb je hem dat nooit gevraagd en heeft hij dat nooit gezegd (CGVS, p. 9, punt 85-86). Je gebrekkige kennis over het werk van je vader doet ernstig vragen rijzen. Er dient in dat opzicht ook te worden opgemerkt dat je heel wat documenten neerlegt over je vader zijn werk en dat je aangeeft dat je regelmatig contact met hem had, ook na je aankomst in België (CGVS, p. 18-19, punt 189). Hij heeft je bovendien aan zijn documenten geholpen (CGVS, p. 14, punt 140), wat erop wijst dat jullie het belang van zijn werk in het kader van jouw asielaanvraag wel kunnen inschatten. Op een bepaald moment verklaar je trouwens zelf dat er misschien informatie over je vader zijn werk kan afgeleid worden uit de documenten die je neerlegt (CGVS, p. 9, punt 87). Er dient te worden geconcludeerd dat je zelf beseft dat je vader zijn werk een fundamenteel element is van je asielrelaas. Dat je er dan zo weinig over weet, hoewel je regelmatig met hem sprak en hoewel je over heel wat documenten beschikt is zeer merkwaardig. Je geeft immers zelf aan dat je een vijftal jaar naar school bent gegaan en dat je Pashtou kan lezen en schrijven (CGVS, p. 7, punt 67-68). Deze gebrekkige kennis roept vragen op bij jouw relatie met de man wiens documenten je neerlegt en getuigt zelfs van een desinteresse in je eigen asielproblematiek.

Wat er ook van zij, aan de gebeurtenissen die jij uiteenzet in je vrije relaas kan in elk geval geen geloof gehecht worden.

Zo maak jij niet aannemelijk dat je vader een talibanleider heeft gearresteerd. Niet alleen weet je die talib zijn naam niet, je hebt er zelfs nooit naar gevraagd. Je weet niets over die talibanleider, je hebt geen idee hoe je vader hem arresteerde en weet niet eens welke job je vader op dat moment deed bij het leger (CGVS, p. 14, punt 135-142). Erop gewezen dat dit allemaal maar zeer weinig overtuigend overkomt, verklaar je dat je vader je geen stress wil bezorgen en hij je daarom niet meer informatie geeft. Die uitleg kan niet overtuigen, aangezien je vader weet dat jij gevlucht bent en dus asiel zoekt. Hetgeen ook blijkt uit het feit dat hij je aan zijn documenten hielp (CGVS, p. 14, punt 140). Je kan aldus niets concreets vertellen over de gebeurtenis waar al jullie problemen mee begonnen. Dat ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jouw asielrelaas.

Daarnaast kunnen ook je verklaringen over de aanslag tegen je vader niet overtuigen. Je verklaart eerst dat je niet weet hoe ver de schutters waren die je vader beschoten, je was er niet bij. Later stel je echter dat ze vanuit de bergen op je vader schoten. Gevraagd alle details te vertellen die je kent over het incident stel je uitsluitend dat je vader zei dat hij beschoten werd toen hij voor het huis was, maar niet geraakt werd. Die verklaring is maar weinig doorleefd. Ten slotte kan nog opgemerkt worden dat je op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat je vader twee keer beschoten is geweest voor zijn huis (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Volgens je verklaringen op het persoonlijk onderhoud gebeurde dat maar één

keer (CGVS, p. 15, punt 147). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van je asielaanvraag.

Voorts leg je geen aannemelijke verklaringen af wat betreft je ontvoering. Zo leg je tegenstrijdige verklaringen af over de duur van je ontvoering. Eerst verklaar je dat je het bewustzijn verloor toen je die mannen vergezelde in het dorp en drie dagen bij hen was toen je wakker werd, nog twee dagen later lieten ze je aan jouw huis achter (CGVS, p. 13, punt 125). Later stel je dat je drie dagen bewust bent geweest in hun schuilplaats (CGVS, p. 16, punt 163). Nog later vertel je dat je op de derde dag nadat ze je hadden genomen terug werd gebracht (CGVS, p. 18, punt 178) en dus eigenlijk maar één volledige dag bij hen was. Bovendien verklaar je ook dat je achtergelaten werd in de buurt van je paternale oom zijn huis, wat niet strookt met je eerdere verklaringen als zou je thuis zijn achtergelaten (CGVS, p. 13 en 16, punt 125 en 162). Voorts is het zeer merkwaardig dat jij je de namen van de taliban die je vasthielden niet meer herinnert en dat je niet meer weet of je daar eten gekregen hebt of niet (CGVS, p. 17-18, punt 173 en 184-185). Tot slot is het maar weinig overtuigend dat de taliban je zou ontvoeren met als doelstelling je vader op te sporen of te straffen om je dan, eens ze er niet in slagen hem op te sporen, gewoon vrij te laten. Je verklaart dat ze misschien dachten dat je nog een kind was, of ze waren misschien bang dat mensen je zouden komen zoeken (CGVS, p. 18, punt 179-180). Die verklaringen weten echter niet te overtuigen.

Voorts moet worden opgemerkt dat het feit dat je vader, het echte doelwit van de taliban, zich tot twintig dagen voor je persoonlijk onderhoud gewoon in het dorp bevond (CGVS, p. 5, punt 40-41) absoluut niet te rijmen valt met het door jou uiteengezette asielaanvraag. De taliban weet nochtans dat je vader van dat dorp is (CGVS, p. 12, punt 120). Wanneer je de kans krijgt dit uit te leggen antwoord je slechts dat hij zich soms ook nog op andere plaatsen bevindt. Dit kan echter niet verklaren waarom je vader het bijkomende risico zou nemen om af en toe naar jullie dorp terug te keren (CGVS, p. 19, punt 190-191). Tot slot kan in dit kader opgemerkt worden dat je aanvankelijk vertelde dat je beide ouders nog in Afghanistan zijn en er met moeilijkheden leven (CGVS, p. 5, punt 37). Om meteen daarna de volgende vraagstelling te onderbreken en te stellen dat je niet weet waar je vader is (CGVS, p. 5, punt 38). Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de problemen van uw vader.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat je tegenstrijdige verklaringen aflegt over het aantal dreigbrieven die jullie kregen. Op de DVZ verklaar je dat jullie drie brieven verbrand hebben en je de andere twee neerlegt (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat valt niet te rijmen met je verklaringen op het CGVS, waar je het telkens over drie dreigbrieven in totaal hebt.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heb jij niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat jij een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet jou zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De documenten die jij neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Er dient te worden opgemerkt dat jouw verklaringen in die mate ongeloofwaardig zijn dat geen enkel document dat kan herstellen. Algemeen dient te worden opgemerkt dat uit aan jouw dossier toegevoegde objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw aanvraag te herstellen.

Je taskara kan hoogstens elementen van je identiteit staven, die staat niet onmiddellijk ter discussie; De inventaris licht louter de door je neergelegde documenten toe, maar dat document heeft geen betrekking op je asielaanvraag zelf; Je legt een schermafbeelding neer van een videogesprek tussen jou en je vader. Uit dat document kan niet worden vastgesteld wie die persoon is, of hij effectief je vader is en of hij effectief in het leger zat. Los daarvan doet dat document geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen; De tiktokvideo's die jij neerlegt gaan over jouw leven in België en staan los van jouw ongeloofwaardige asielmotieven; Net als de schermafbeeldingen van die en andere video's die over algemene gebeurtenissen in Afghanistan handelen; De documenten over je activiteiten in België (studentenjobs en

school), hebben geen betrekking op je asielproblematiek; Uit het medisch attest dat jij neerlegt kan hoogstens afgeleid worden dat jij enkele littekens hebt, er kan niet uit afgeleid worden hoe deze littekens tot stand kwamen; De taskara van je moeder kan hoogstens elementen van haar identiteit staven, ook die staat niet onmiddellijk ter discussie; De kopie van de envelop waarin jij sommige documenten ontving heeft geen inhoudelijk relevante waarde.

De overige documenten die jij neerlegt hebben betrekking op je vader en zijn werk. Het betreft: certificaten; medische documenten; militaire documenten; zijn legerbadge; zijn rijbewijs; zijn identiteitskaart; foto's; zijn legerboekje; en een brief. Van die documenten kan de authenticiteit niet nagegaan worden. Los daarvan bewijzen ze niet dat de man in kwestie je vader is. Wat daar ook van zij: deze documenten kunnen jouw ongelooftwaardig bevonden verhaal niet herstellen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEDE registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de Taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Jij laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn

dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021.

Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmering ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat jij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij jij niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal jij geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf jij echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/1, § 4, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 2, 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 10, derde lid, b), van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- een briefwisseling met de FOD Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade (stuk 3);
- een attest van de Afghaanse ambassade van 5 december 2022 (stuk 4);
- een standpunt van de FOD Buitenlandse Zaken over de hervatte afgifte van paspoorten door de Afghaanse ambassade te Brussel (stuk 5);
- een *powerpoint* van Nansen van november 2022 over het rapport “*International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*” van UNHCR (stuk 6);
- een fotokopie van een deel van verzoekers *taskara* en de beëdigde vertaling hiervan (stuk 7);
- een *screenshot* van een *videocall* tussen verzoeker en zijn vader (stuk 8);

- een fotokopie van de legerbadge van verzoekers vader (stuk 9);
- een fotokopie van het militaire rijbewijs van verzoekers vader (stuk 10);
- een foto van het legerboekje van verzoekers vader (stuk 11);
- foto's van verzoekers vader (stuk 12);
- een foto van verzoekers vader in uniform en de *e-taskara*, de legerbadge en het rijbewijs van verzoekers vader (stuk 13);
- foto's van verzoeker en zijn vader (stuk 14);
- foto's van verzoekers vader, documenten van zijn werk en een beëdigde vertaling van de *taskara* van verzoekers moeder (stuk 15);
- verklaringen van verzoekers leerkrachten (stukken 16, 17 en 18);
- een verklaring van een *talent developer* bij 'Rising You' (stuk 19);
- schoolrapporten van verzoeker met betrekking tot het schooljaar 2022-23 (stuk 20);
- een verklaring van verzoekers voogd en bijkomende informatie over verzoekers studentenjob (stuk 21);
- loonstorting van verzoekers studentenjob (stuk 22);
- een verklaring van de zaakvoerder van een brasserie in Antwerpen, foto's van de menukaart van deze brasserie, foto's van verzoeker tijdens zijn studentenjob bij deze brasserie en loonstorting (stuk 23);
- een individueel begeleidingsplan van verzoeker (stuk 24);
- foto's van verzoeker in de fitness (stuk 25);
- foto's van verzoeker tijdens een traject bij 'Rising You' en in de werkschakelklas (stuk 26);
- foto's van verzoeker tijdens klasactiviteiten (stuk 27);
- een verklaring van een vrijwilligerscoördinator bij Stormkop vzw (stuk 28);
- een verklaring van verzoekers voogd (stuk 29);
- een arbeidsovereenkomst en verschillende loonbrieven van verzoeker (stuk 30);
- twee tewerkstellingsattesten van verzoekers studentenjob, een loonfiche, meerdere bedragafrekeningen en een individuele rekening (stuk 31);
- een certificaat van deelname aan het *TalentTrainer-traject* van *Rising You* (stuk 32);
- een certificaat van deelname aan de cursus van *Mind-Spring Junior* van *the Human Link* en *Mind-Spring* (stuk 33);
- een schoolattest (stuk 34).

2.2.2. In haar nota houdende “*Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure*” refereert verwerende partij aan het rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van EUAA van 4 november 2022, aan de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023, aan het rapport “*Afghanistan Security Situation*” van EUAA van augustus 2022, aan de COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*” van 23 september 2022, aan de COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidssituatie*” van 5 mei 2022, aan de “*Afghanistan Country Focus*” van EASO van januari 2022, aan het rapport “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van EUAA van augustus 2022, aan het “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van EASO van augustus 2020 en aan het rapport “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van EUAA van augustus 2022.

2.2.3. Op 20 november 2023 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarbij zij de COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*” van 23 september 2022 voegt en waarin zij opnieuw refereert aan de landeninformatie waaraan zij reeds in haar nota houdende “*Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure*” had gerefereerd, evenals aan het rapport “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van UNAMA van juni 2023.

2.2.4. Bij een op 22 november 2023 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet de volgende nieuwe stavingstukken:

- verklaringen van zijn leerkrachten (stukken 1, 11-16 en 18-20);
- zijn schoolrapport met betrekking tot het schooljaar 2022-23 (stuk 2);
- een verklaring van een trajectbepaler bij Atlas, integratie & inburgering Antwerpen over zijn instapniveau voor cursussen Nederlands als tweede taal (stuk 3);
- foto's van op school (stuk 4);
- documenten over zijn studentenjob in de zomer van 2023 (stuk 5);
- documenten over zijn vrijwilligerswerk bij Stormkop vzw (stuk 6);
- foto's van op een feest van Atlas, integratie & inburgering Antwerpen (stuk 7);
- een *screenshot* van een foto op *TikTok* (stuk 8);

- een aantal foto's van zijn verblijf in België (stuk 9);
- een foto van zijn vader onderweg met transport (stuk 10);
- een verklaring van een stagiaire sociaal werk (stuk 17);
- zijn schoolrapport met betrekking tot het schooljaar 2023-24 (stuk 21);
- foto's van tijdens zijn studentenjob in Antwerpen (stuk 22);
- een foto van tijdens de uitreiking van een certificaat van *the Human Link* en *Mind-Spring* (stuk 23);
- een foto van tijdens de uitreiking van een certificaat van *Rising You* (stuk 24);
- *screenshots* van *livestreams* op *TikTok* (stuk 25);
- een *screenshot* van een video op *TikTok* van zijn vader in legeruniform (stuk 26);
- *screenshots* van een video op *TikTok* waarin hij te zien is met de (voormalige) Afghaanse vlag (stuk 27);
- fotokopieën van zijn *taskara* en van de enveloppe waarin zijn originele *taskara* werd verzonden (stuk 28);
- een eigen verklaring (stuk 29);
- een *screenshot* van een *videocall* met zijn vader (stuk 30).

2.2.5. Bij een op 24 november 2023 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een verklaring van zijn vervolgcouach (stuk 1) als nieuw stavingstuk.

2.2.6. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer met een beëdigde vertaling van zijn *taskara* (stuk 1) en een fotokopie van de *taskara* van zijn moeder (stuk 2).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 13 van het EVRM, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepaling geschonden acht.

2.3.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen

die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (i) aan de gebeurtenissen die hij uiteenzet in zijn vrije relaas geen geloof gehecht kan worden, omdat (ii) er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, omdat (iii) er niet gesteld kan worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en hij evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien en omdat (iv) het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Afghanistan, te vrezen dat hij gedood zal worden door de taliban omdat zijn vader, die voor het Afghaanse nationale leger werkte, het hoofd van de taliban in hun regio van herkomst arresteerde.

Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf zijn advocaat tevens aan dat verzoeker goed Nederlands spreekt, voor de Vlaamse overheid werkte, veel berichten post op *TikTok* en naailes volgt in een klas met alleen meisjes. Volgens zijn advocaat is verzoekers *mindset* veranderd en vormt dit een extra risico bij een terugkeer naar Afghanistan (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20). In zijn verzoekschrift en in zijn op 22 november 2023 neergelegde aanvullende nota gaat verzoeker ook uitgebreid in op zijn (vermeende) nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) verwestering.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan wat dit laatste betreft de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO, *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische

waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de facto* regering opnieuw het ‘*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: MPVPV) opgericht (EASO, *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de facto* talibanregering, evenals de provinciale *de facto* regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31, en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.). In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de facto* ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de facto* ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, 15 juni 2022, in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban’s impact on the population*, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban’s impact on the population*, juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021, in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van *Pashtou*-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die wordt beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan mist. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale *Pashtou*-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan

verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (*ibid.*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (*ibid.*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA, “*Guidance Note*” van april 2022, waarin wordt verwezen naar de COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*” van EASO van 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die “*verwesterd*” zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadverwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat dit in zijn geval wel zo is.

Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA bijtreden (EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker 15 jaar was bij het verlaten van Afghanistan eind 2020 of begin 2021 en 16 jaar toen hij op 20 november 2021 in België aankwam (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7, en stuk 7, map ‘DVZ’, Fiche ‘Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling’, Kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij van 10 december 2021 en ‘verklaring DVZ’, vraag nr. 33). Op 24 november 2021 diende hij een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden. Er werd hem, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen. Sindsdien verblijft hij onafgebroken op het Belgische grondgebied. Hij bevindt zich aldus drie jaar buiten Afghanistan en verblijft momenteel twee jaar in België. Heden is verzoeker 18 jaar.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt onder meer dat hij onderwijs volgt, studentenjobs heeft, vrijwilligerswerk heeft gedaan, de Nederlandse taal spreekt, een divers netwerk tracht uit te bouwen en dat hij zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur.

Verzoeker wordt door zijn vervolgcoach beschreven als een persoon die een zeer sterke wil heeft om Nederlands te leren, om dit land te begrijpen en om zich goed te integreren (aanvullende nota verzoeker van 24 november 2023, stuk 1). Zijn leerkracht J. D. stelt dat verzoeker echt wil deel uitmaken van onze maatschappij "*die hij ondertussen ook als de zijne ziet*" en in België een plek heeft gevonden waar hij zichzelf kan zijn. Zijn leerkracht beschouwt verzoeker al als deel van de Belgische maatschappij (stukkenbundel verzoeker, stuk 17). De 'talent developer' van *Rising You* stelt eveneens dat verzoeker mee is met onze gebruiken en enorm veel interesse toont in onze cultuur (*ibid.*, stuk 19). In het individueel begeleidingsplan wordt gesteld dat verzoeker de waarden en normen in België kent en dat hij zich hier actief aan wil aanpassen. Hij zou hier veel mee bezig zijn en erover in gesprek gaan met de begeleiding (*ibid.*, stuk 24). Verzoeker zou zich verder ook afzijdig houden ten opzichte van andere Afghanen en zich soms schamen om Afghaan te zijn (*ibid.*). Zijn voogd stelt dat verzoeker er alles aan doet om "*in België te zijn zoals men in België kan zijn*". Zijn acculturatie zou volgens zijn voogd opmerkelijk zijn. Hij zou nieuwsgierig de 'codes' van de westerse maatschappij lezen en zich eraan accorderen, *feedback* vragen over wat hij doet en vragen stellen over de omgangsvormen die hij in zijn omgeving ziet (*ibid.*, stuk 29).

Uit de neergelegde stukken blijkt verder dat verzoeker sinds januari 2022 OKAN-onderwijs volgt in een katholieke school (stukkenbundel verzoeker, stuk 16, en aanvullende nota verzoeker van 22 november 2023, stuk 20). In het schooljaar 2022-23 zou hij er zijn doorgestroomd naar de werkschakelklas, waar hij verder Nederlands zou hebben geleerd en waar er ingezet werd op praktijklessen en beroepsoriëntatie (stukkenbundel verzoeker, stukken 16, 24 en 27). Sinds januari 2023 zou hij drie dagen per week de praktijklessen 'mode' in de richting 'Mode en Representatie' in het vierde middelbaar hebben gevolgd (*ibid.*, stukken 16, 24 en 29, en aanvullende nota verzoeker van 22 november 2023, stuk 4). De overige leerlingen van zijn klas zouden allemaal meisjes zijn geweest en verzoeker zou in zijn klas de enige Afghaan zijn geweest (stukkenbundel verzoeker, stukken 18, 24 en 29). Dit schooljaar is verzoeker gestart in het vijfde middelbaar in de richting 'Mode en Retouche'. Hij zou opnieuw in een klas zitten met bijna alleen maar meisjes. Volgens zijn vervolgcoach zou dit geen enkel probleem vormen (aanvullende nota verzoeker van 22 november 2023, stukken 11, 18 en 21, en aanvullende nota verzoeker van 24 november 2023, stuk 1). De klas zou wel zeer heterogeen zijn op het vlak van de culturele achtergrond van de leerlingen (aanvullende nota verzoeker van 22 november 2023, stukken 11 en 15). In het kader van zijn opleiding loopt verzoeker stage in een kledingwinkel (*ibid.*, stukken 14 en 19).

Hoewel het aanleren van Nederlands niet altijd gemakkelijk verliep, zou verzoeker door zijn grote inzet al goed Nederlands spreken (stukkenbundel verzoeker, stukken 17, 18 en 24, en aanvullende nota verzoeker van 22 november 2023, stukken 14, 17, 19). Verzoeker blijkt na een taaltest in mei 2023 een niveau van B1 te hebben voor mondeling Nederlands en een niveau van A2 voor schriftelijk Nederlands (aanvullende nota verzoeker van 22 november 2023, stuk 3). Om zijn Nederlands te verbeteren zou hij onder meer naar de extra huiswerkklass gaan, aansluiting zoeken bij niet-Afghaanse leerlingen en contact hebben gelegd met een student van de KDG-hogeschool om buiten de schooluren meer Nederlands te kunnen praten (stukkenbundel verzoeker, stukken 16 en 24, en aanvullende nota verzoeker van 22 november 2023, stukken 12, 16 en 19). Daarnaast zou hij zich regelmatig inzetten als tolk voor de nieuwe leerlingen in het OKAN en hun ouders en zou hij zich daarbij ook hebben ontpopt als een ambassadeur die het belang van een goede klas- en studiehouding uitdraagt bij de nieuwe leerlingen (aanvullende nota verzoeker van 22 november 2023, stukken 1 en 19).

Uit de neergelegde stukken blijkt tevens dat verzoeker het traject 'Talent-Trainer' van *Rising You* met vrucht heeft afgerond. Bij dit traject, dat vier tot vijf maanden geduurd zou hebben, werd er onder meer gefocust op het aanleren van de Nederlandse taal en op technische vaardigheden (stukkenbundel verzoeker, stukken 19, 26 en 32, en aanvullende nota verzoeker van 22 november 2023, stuk 24). Daarnaast nam verzoeker nog deel aan een cursus van *the Human Link* en *Mind-Spring*, waarbij hij leerde omgaan met abnormale reacties, stress en rouw en waarbij hij leerde reflecteren over wie hij wil zijn en welke acties hij daarvoor dient te ondernemen (stukkenbundel verzoeker, stuk 33, en aanvullende nota verzoeker van 22 november 2023, stuk 23).

Voorts blijkt dat verzoeker als vrijwilliger actief is binnen de vzw 'STORMKOP', een vzw die door de vrijwilligerscoördinator ervan wordt beschreven als een rebelse vrijhaven voor kinderen en jongeren die zich willen onderdompelen in kunst, cultuur, wetenschap en filosofie. Uit de website van de vzw – waarvan

verzoeker de weblink weergeeft in zijn op 22 november 2023 neergelegde aanvullende nota – blijkt verder dat de vzw zou willen inspelen op actuele thema's, zoals het klimaat en mobiliteit, en deelnemers zou willen stimuleren om meer te dromen, de moed nooit op te geven en eigenwijs in het leven te staan. De vzw beschrijft zichzelf verder als een creatief experiment boordevol zelfbedachte waarden en normen, waar elk kind gezien, geraakt, gehoord en mee gedragen wordt. Verzoeker zou er hebben gewerkt in hun tuinproject 'STORMTUIN', weggeefwinkel en in de bar. De vrijwilligerscoördinator van de vzw stelt dat verzoeker al van het begin een graag geziene gast was die onmiddellijk thuis was in hun organisatie en dat hij "een officieel en waardig lid van de VL(o)OT van STORMKOP" is. Verzoeker wordt tevens op hun website vermeld. Tijdens zijn activiteiten voor 'STORMKOP' stond het thema 'VRIJSTAAT' centraal. Uit de website van de vzw blijkt dat er aan de hand van dit thema wordt nagedacht over regels, wetten, zelfverzonnen feestdagen en eetgewoontes en dat er hierbij tevens referenda plaatsvinden waarbij over deze onderwerpen gestemd wordt (stukkenbundel verzoeker, stuk 28, en aanvullende nota verzoeker van 22 november 2023, stukken 1 en 6). Verzoeker stelt in zijn op 22 november 2023 neergelegde aanvullende nota dat hij werd ondergedompeld in een omgeving waarin op een open manier wordt nagedacht over waarden, normen en gewoontes, wat ervoor gezorgd heeft dat hij zichzelf kritischer is gaan opstellen ten opzichte van waarden, normen en gewoontes.

Daarnaast werkte verzoeker tijdens de zomervakantie van 2022 als jobstudent in een restaurant van de Vlaamse overheid (stukkenbundel verzoeker, stukken 21, 24, 29 en 31). Ook tijdens de zomervakantie van 2023 werkte hij als jobstudent voor de Vlaamse overheid, waar hij de catering bij 'Het Facilitair Bedrijf' mee hielp verzorgen (aanvullende nota verzoeker van 22 november 2023, stuk 5). Voorts werkte hij nog als jobstudent bij een brasserie. Gedurende deze studentenjobs zou verzoeker in aanraking zijn gekomen met varkensvlees en alcohol (stukkenbundel verzoeker, stukken 21, 23, 24, 29 en 30, en aanvullende nota verzoeker van 22 november 2023, stukken 5 en 22). Verzoeker stelt in zijn op 22 november 2023 neergelegde aanvullende nota dat dit voor hem geen enkel probleem vormt.

Verder blijkt dat verzoeker vooral contacten wenst te leggen met jongeren van niet-Afghaanse afkomst. Hij zou vrienden hebben uit Eritrea, Libanon, België en Marokko (stukkenbundel verzoeker, stukken 16 en 24). Ook zou hij in zijn vrije tijd cricket en voetbal spelen en fitnessen (stukkenbundel verzoeker, stukken 24, 25 en 29, en aanvullende nota verzoeker van 22 november 2023, stuk 9). Zijn advocaat heeft aan het einde van het persoonlijk onderhoud tevens aangegeven dat verzoeker veel berichten op *TikTok* post (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20). Uit één van zijn *TikTok*-profielen (waarvan hij de weblink in het verzoekschrift en zijn op 22 november 2023 neergelegde aanvullende nota weergeeft) en de *screenshots* van berichten op dit *TikTok*-profiel blijkt dat verzoeker bijzonder actief is op deze applicatie. Zo heeft hij heden 10.300 volgers op dit profiel en worden de door hem geposte video's door velen bekeken en leuk gevonden. Verzoeker post onder meer video's van zichzelf met de Afghaanse vlag (van de voormalige Afghaanse overheid) en met alcohol en varkensvlees en video's over zijn uitstappen naar verschillende Belgische steden en zijn bezoek aan het Vlaams en Federaal parlement (aanvullende nota verzoeker van 22 november 2023, stukken 8, 25 en 27).

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan, eind 2020 of begin 2021, al deels gevormd was naar de Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn adolescentie – een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, aangezien deze als vormende jaren kunnen worden beschouwd – in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zelfs onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt. Alhoewel verzoeker nog maar twee jaar in België verblijft, geven de bijgebrachte documenten aan dat hij zich – als adolescent – integreert in de Belgische samenleving en dat hij noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Zo hieruit als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt, is het niet ondenkbaar dat zijn deelname aan de Belgische samenleving via onder meer onderwijs, studentenjobs en vrijwilligerswerk – waarbij hij zich ook één van de landstalen eigen maakt – een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico verhoogt dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen. Er moet hierbij bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het voorgaande acht de Raad het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer nu deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker is opgegroeid, maar door de taliban, de huidige *de facto* overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

Er wordt ten slotte niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Kotkai, gelegen in het district Narang in de provincie Kunar. Uit de beschikbare objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Kunar de zevende meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies (COI Focus *"Afghanistan. Veiligheids-incidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022"* van 23 september 2022, p. 5). Uit de landeninformatie blijkt tevens dat in de provincie Kunar, naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals *Tehrik-e taliban Pakistan*, ook *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) sterk aanwezig is en recentelijk ook het Haqqani-netwerk. De sterke aanwezigheid van deze groeperingen in de provincie Kunar kan worden beschouwd als een risicoverhogende factor voor verzoeker. Dit heeft tot gevolg dat hij ook onder de aandacht zou kunnen komen van ISKP, een salafistisch-jihadistische groepering die een afkeer heeft voor alles wat 'westers' is (EUAA *"Guidance note: Afghanistan"*, april 2022, p. 14-16, EUAA, *"Afghanistan: security situation"*, augustus 2022, p. 144-145 en 158-159, en EUAA, *"Country Guidance: Afghanistan"*, januari 2023, p. 134 en 136-137).

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban (of van andere groeperingen zoals ISKP) zal komen te staan.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, en meer specifiek verzoekers jonge leeftijd, verblijf in België en herkomst uit de provincie Kunar, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van januari 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de straffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van januari 2023 (p. 145-149).

2.3.5. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. De voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven, alsook de argumentatie van verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een februari tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN